

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/1993

z dnia 4 listopada 2016 r.

ustanawiające zasady koordynacji ocen instytucjonalnych systemów ochrony przeprowadzanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 oraz zasady monitorowania instytucjonalnych systemów ochrony obejmujących istotne i mniej istotne instytucje (EBC/2016/37)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 i ust. 7,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności art. 8 ust. 4, art. 49 ust. 3, art. 113 ust. 7, art. 422 ust. 8 i art. 425 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych ⁽³⁾, w szczególności art. 29 ust. 1, art. 33 ust. 2 lit. b) oraz art. 34 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Instytucjonalny system ochrony został zdefiniowany w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jako umowne lub ustawowe uzgodnienie w sprawie odpowiedzialności, które chroni instytucje do niego należące oraz, w razie konieczności, gwarantuje ich płynność i wypłacalność w celu uniknięcia upadłości. Właściwe organy mogą, na podstawie warunków określonych w art. 8 ust. 4, art. 49 ust. 3, art. 113 ust. 7, art. 422 ust. 8 oraz art. 425 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 29 ust. 1, art. 33 ust. 2 lit. b) i art. 34 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, znieść niektóre wymogi ostrożnościowe lub zezwolić na określone odstępstwa dla członków instytucjonalnych systemów ochrony. Dodatkowo art. 113 ust. 7 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przewiduje, że odpowiednie właściwe organy zatwierdzają oraz regularnie monitorują adekwatność instytucjonalnych systemów ochrony na potrzeby monitorowania oraz klasyfikacji ryzyka, natomiast art. 113 ust. 7 lit. d) nakłada na instytucjonalne systemy ochrony wymóg przeprowadzania własnego przeglądu ryzyka.
- (2) Decyzje właściwych organów o przyznaniu zezwoleń i odstępstw w rozumieniu art. 8 ust. 4, art. 49 ust. 3, art. 113 ust. 7, art. 422 ust. 8 oraz art. 425 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 33 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 oraz wszelkie decyzje wynikające z monitorowania instytucjonalnych systemów ochrony skierowane są do poszczególnych instytucji kredytowych. Europejski Bank Centralny (EBC), będący właściwym organem w zakresie nadzoru ostrożnościowego w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego nad instytucjami kredytowymi, które sklasyfikowane są jako istotne na podstawie art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 oraz części IV i art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2014/17) ⁽⁴⁾, odpowiedzialny jest za ocenę wniosków złożonych przez istotne instytucje kredytowe oraz monitorowanie instytucjonalnych systemów ochrony, które je obejmują, podczas gdy właściwe organy krajowe odpowiedzialne są za ocenę wniosków złożonych przez mniej istotne instytucje kredytowe i monitorowanie instytucjonalnych systemów ochrony, które te instytucje obejmują.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

- (3) W celu zapewnienia spójnego traktowania istotnych oraz mniej istotnych instytucji kredytowych będących członkami instytucjonalnych systemów ochrony wewnątrz Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz w celu wspierania dążenia do osiągnięcia spójności decyzji wydawanych przez EBC i właściwe organy krajowe EBC przyjął wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/1994 (EBC/2016/38) ⁽¹⁾. Konieczne jest jednak ustanowienie skoordynowanego procesu wydawania decyzji dotyczących członków tego samego instytucjonalnego systemu ochrony, który składa się zarówno z istotnych, jak i mniej istotnych instytucji kredytowych, a dla EBC i właściwych organów krajowych konieczne jest przyjęcie skoordynowanego podejścia do monitorowania takich instytucjonalnych systemów ochrony celem zapewnienia spójności pomiędzy decyzjami wydawanymi w odniesieniu do istotnych i mniej istotnych instytucji kredytowych, które są członkami tego samego instytucjonalnego systemu ochrony,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze wytyczne ustanawiają zasady koordynacji pomiędzy EBC oraz właściwymi organami krajowymi w odniesieniu do oceny instytucjonalnych systemów ochrony na potrzeby przyznawania członkom tych systemów zezwoleń i odstępstw na podstawie art. 8 ust. 4, art. 49 ust. 3, art. 113 ust. 7, art. 422 ust. 8 oraz art. 425 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 33 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 oraz do monitorowania instytucjonalnych systemów ochrony, które spełniły kryteria kwalifikacji na potrzeby ostrożnościowe.
2. Proces koordynacji nie ogranicza odpowiedzialności EBC za wydawanie wszelkich odpowiednich decyzji nadzorczych o charakterze ostrożnościowym dotyczących istotnych instytucji kredytowych oraz odpowiedzialności właściwych organów krajowych za wydawanie takich decyzji w odniesieniu do mniej istotnych instytucji kredytowych.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszych wytycznych stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽²⁾, rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013 oraz rozporządzeniu (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17), oraz następujące definicje:

- a) „zespół ds. przeglądów” oznacza zespół złożony z przedstawicieli EBC oraz właściwego organu krajowego będącego bezpośrednim nadzorcą członków danego instytucjonalnego systemu ochrony. Zespół ten tworzony jest na potrzeby koordynacji procesu przeglądu przeprowadzanego na podstawie art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) „koordynator zespołu ds. przeglądów” oznacza pracownika EBC oraz pracownika właściwego organu krajowego wyznaczonych zgodnie z art. 8 i wykonujących zadania określone w tym przepisie;
- c) „wnioskodawca” oznacza członka instytucjonalnego systemu ochrony lub grupę członków instytucjonalnego systemu ochrony reprezentowanych przez pojedynczy podmiot, który składa EBC lub odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu wniosek o udzielenie zezwolenia lub odstępstwa na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 1;
- d) „instytucjonalny system ochrony o charakterze hybrydowym” oznacza instytucjonalny system ochrony złożony z istotnych oraz mniej istotnych instytucji kredytowych;
- e) „organy właściwe Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego” oznaczają EBC oraz właściwe organy krajowe uczestniczących państw członkowskich.

Artykuł 3

Poziom stosowania

Jeżeli zarówno istotne, jak i mniej istotne instytucje kredytowe będące członkami tego samego instytucjonalnego systemu ochrony o charakterze hybrydowym jednocześnie złożą wnioski o udzielenie zezwoleń i odstępstw o charakterze ostrożnościowym, do EBC – w przypadku istotnych instytucji kredytowych, oraz do właściwego organu krajowego – w przypadku mniej istotnych instytucji kredytowych, EBC oraz odpowiedni właściwy organ krajowy stosują proces koordynacji oraz przepisy o monitorowaniu zawarte w niniejszych wytycznych, w tym wszelkie standardy monitorowania działalności związanej z instytucjonalnym systemem ochrony.

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/1994 z dnia 4 listopada 2016 r. w sprawie metody uznawania instytucjonalnych systemów ochrony na potrzeby ostrożnościowe przez właściwe organy krajowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 (EBC/2016/38) (zob. s. 37 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

ROZDZIAŁ II

KOORDYNACJA OCENY INSTYTUCJONALNEGO SYSTEMU OCHRONY

Artykuł 4

Skoordynowana ocena

Z zastrzeżeniem odpowiedzialności EBC i właściwych organów krajowych za udzielanie zezwoleń i odstępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1, ocena wniosków złożonych jednocześnie przez istotne oraz mniej istotne instytucje kredytowe, który są członkami tego samego instytucjonalnego systemu ochrony o charakterze hybrydowym, powinna być dokonywana wspólnie przez EBC i odpowiedni właściwy organ krajowy.

Artykuł 5

Zespół ds. przeglądu

1. Na potrzeby koordynacji oceny jednocześnie złożonych wniosków pochodzących od istotnych i mniej istotnych instytucji kredytowych, które są członkami tego samego instytucjonalnego systemu ochrony o charakterze hybrydowym, po otrzymaniu przez EBC oraz odpowiedni właściwy organ krajowy wniosku o zezwolenie lub odstępstwo na podstawie stosownych przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powołuje się zespół ds. przeglądu.
2. EBC oraz odpowiedni właściwy organ krajowy powołują nadzorców odpowiedzialnych za bieżący nadzór nad instytucjami kredytowymi składającymi wnioski na podstawie ust. 1 i pracowników sprawujących ogólny nadzór nad funkcjonowaniem systemu na członków zespołu ds. przeglądu. Skład zespołu ds. przeglądu oraz liczba jego członków zależy od liczby członków instytucjonalnego systemu ochrony i wagi danej istotnej instytucji.
3. Zespół ds. przeglądu istnieje do czasu podjęcia przez odpowiednie organy decyzji związanych z zastosowaniem zezwolenia lub odstępstwa.

Artykuł 6

Koordinatory zespołu ds. przeglądu

1. EBC oraz właściwe organy krajowe odpowiedzialne za bezpośredni nadzór nad odpowiednim instytucjonalnym systemem ochrony wyznaczają po jednym koordynatorze do zarządzania procesem oceny wniosków.
2. Jeżeli istotne instytucje, które nadzorowane są przez różne wspólne zespoły nadzorcze złożyły wniosek o to samo zezwolenie lub odstępstwo spośród wymienionych w art. 1 ust. 1, te wspólne zespoły nadzorcze mogą zdecydować o wyznaczeniu wspólnego koordynatora.
3. Koordinatory są odpowiedzialni za uzgodnienie ram czasowych oraz koniecznych czynności do opracowania wspólnego stanowiska wewnątrz zespołu ds. przeglądu.

Artykuł 7

Powiadomienie o otrzymaniu wniosku i powołanie zespołu ds. przeglądu

1. EBC oraz odpowiedni właściwy organ krajowy informują się nawzajem o otrzymaniu wniosków od istotnych i mniej istotnych instytucji kredytowych będących członkami instytucjonalnego systemu ochrony o charakterze hybrydowym.
2. Po otrzymaniu jednocześnie złożonych wniosków EBC oraz odpowiedni właściwy organ krajowy powołują swoich członków zespołu ds. przeglądu.

Artykuł 8

Ocena wniosków

1. EBC oraz odpowiedni właściwy organ krajowy dokonują niezależnej oceny kompletności i stosowności wniosków. Jeżeli dokonanie oceny danych wniosków wymaga dostarczenia dodatkowych informacji, właściwe organy mogą zażądać ich przekazania.

2. EBC i właściwe organy krajowe dokonują wstępnej oceny danych aplikacji oddzielnie.
3. Zespół ds. przeglądu omawia wstępne wyniki oceny wniosków i uzgadnia wynik końcowy, biorąc pod uwagę terminy zawarte w krajowych przepisach prawa administracyjnego, jeśli ma to zastosowanie.
4. Jeżeli zespół ds. przeglądu uzna wniosek oraz ramy organizacyjne instytucjonalnego systemu ochrony za spełniające wymogi zawarte w art. 1 ust. 1, sporządza dokument opisujący wynik oceny i potwierdzający spełnienie wymagań. Ocena dokonywana przez zespół ds. przeglądu uwzględniana jest przez EBC oraz właściwe organy krajowe w przyjmowaniu odpowiednich decyzji dotyczących przyznawania zezwoleń lub odstępstw.
5. W braku uzgodnienia w ramach zespołu ds. przeglądu wspólnego stanowiska dotyczącego oceny wniosków sprawa może zostać przekazana do omówienia Radzie ds. Nadzoru. Wynik obrad Rady ds. Nadzoru nie ogranicza odpowiedzialności EBC oraz właściwych organów krajowych za podjęcie decyzji w przedmiocie przyznania zezwolenia lub odstępstwa.

Artykuł 9

Decyzje

1. Projekt decyzji sporządzony przez EBC i odpowiedni właściwy organ krajowy oparty na uzgodnionym wyniku wspólnej oceny przedstawia się celem akceptacji właściwemu organowi decyzyjnemu, tj. Radzie Prezesów EBC w sprawach wniosków złożonych przez istotne instytucje kredytowe oraz organom decyzyjnym odpowiednich właściwych organów krajowych w sprawach wniosków złożonych przez mniej istotne instytucje kredytowe.
2. Decyzje takie określają wymogi sprawozdawcze na potrzeby bieżącego monitorowania członków instytucjonalnego systemu ochrony z zastrzeżeniem dodatkowych wymogów, które EBC oraz właściwe organy krajowe mogą nałożyć na instytucje kredytowe podczas monitorowania.

ROZDZIAŁ III

MONITOROWANIE SYSTEMÓW OCHRONY INSTYTUCJONALNEJ

Artykuł 10

Koordinacja monitorowania

1. EBC i właściwy organ krajowy odpowiedzialny za nadzór nad członkami danego instytucjonalnego systemu ochrony regularnie monitorują odpowiedniość systemów wykorzystywanych przez taki system ochrony do monitorowania i klasyfikacji ryzyka na podstawie art. 113 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także regularnie monitorują prowadzenie przez system ochrony instytucjonalnej własnego przeglądu ryzyka zgodnie z art. 113 ust. 7 lit. d) tego rozporządzenia.
2. W celu zapewnienia spójnego podejścia do monitorowania i wdrażania wysokich standardów nadzorczych EBC oraz odpowiedni właściwy organ krajowy koordynują działania w ramach prowadzonego monitorowania. Na te potrzeby sporządza się aktualną listę pracowników EBC oraz właściwych organów krajowych.
3. EBC i właściwe organy krajowe uzgadniają terminy i działania na potrzeby monitorowania. Monitorowanie przeprowadza się przynajmniej raz w roku, po udostępnieniu skonsolidowanych lub zagregowanych sprawozdań finansowych za poprzedni rok finansowy, sporządzonych zgodnie z art. 113 ust. 7 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 11

Monitorowanie

1. EBC i odpowiedni właściwy organ krajowy prowadzą monitorowanie w ramach swoich odpowiednich kompetencji, zasadniczo poza siedzibą podmiotów nadzorowanych. W razie potrzeby EBC i odpowiedni właściwy organ krajowy mogą w ramach swoich odpowiednich kompetencji zdecydować o przeprowadzeniu ukierunkowanej na dany cel kontroli na miejscu w instytucjach kredytowych będących członkami instytucjonalnego systemu ochrony w celu oceny ciągłości spełniania przez nie warunków udzielenia zezwoleń lub odstępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1.

2. Na potrzeby monitorowania instytucjonalnych systemów ochrony EBC i właściwy organ krajowy biorą pod uwagę dostępne informacje nadzorcze dotyczące członków systemu, takie jak wyniki przeglądu nadzorczego i procedury oceny oraz regularną sprawozdawczość nadzorczą.

3. EBC i właściwy organ krajowy dokonują corocznego przeglądu skonsolidowanych/zagregowanych sprawozdań wymaganych na podstawie art. 113 ust. 7 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zwracając szczególną uwagę na dostępne środki instytucjonalnego systemu ochrony.

Artykuł 12

Wyniki monitorowania

1. EBC i odpowiednie właściwe organy krajowe uzgadniają wyniki i konkluzje monitorowania oraz, gdzie ma to zastosowanie, działania następcze, w tym intensyfikację monitoringu.

2. W braku możliwości uzgodnienia wspólnego stanowiska pomiędzy EBC a właściwym organem krajowym sprawa może zostać przekazana do omówienia Radzie ds. Nadzoru. Wynik obrad Rady ds. Nadzoru nie narusza odpowiedzialności EBC oraz właściwych organów krajowych za nadzór ostrożnościowy nad danym członkiem instytucjonalnego systemu ochrony.

3. W przypadku występowania elementów wskazujących, że wymogi przepisów wymienionych w art. 1 ust. 1 nie są spełniane i że może zaistnieć potrzeba ponownej analizy kwalifikowalności systemu ochrony instytucjonalnej lub niektórych jego członków bądź przyznanych zezwoleń lub odstępstw, EBC oraz właściwy organ krajowy koordynują swoje działania, które w odpowiednich przypadkach mogą obejmować cofnięcie lub odmowę stosowania zezwolenia lub odstępstwa.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsze wytyczne są skierowane do organów właściwych Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

Artykuł 14

Skuteczność i implementacja

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich organów właściwych Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. Właściwe organy krajowe stosują się do postanowień niniejszych wytycznych od dnia 2 grudnia 2016 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 4 listopada 2016 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC
